

meget om — paa den Maade, at Kommunalbestyrelsen har givet Hjælpekassebestyrelsen en Liste, hvorpaa der stod 10—20 Navne paa Folk, der havde faaet Fattighjælp i en Række af Aar, og hvor der stod: Den Mand har faaet saa meget om Maaneden og den Mand saa meget, det giver tilsammen for disse 10—20 Mand saa og saa mange Tusinde — 8,000 Kr.; her er 8,000 Kr., og der er saa mange Fattiglemmer, vil I tage jer af og understøtte dem, saa faar I fra Staten en Trediedel af de 8,000 Kr. Det siger sig selv, at paa Grundlag af den Slags kan der ikke bygges noget som helst til Besvarelse af det Spørgsmaal, om Hjælpekasserne har løst deres Opgave, navnlig naar man gaar ud fra den Betragtning, at Hjælpekasserne har den Opgave at holde de paagældende fri for Fattigvæsenet. Hvad enten man vil spørge Hjælpekassebestyrelserne, eller man vilde danne sig et Jugement over, hvorvidt de paagældende vilde være faldne ind under Fattigvæsenet, hvis de ikke havde haft Hjælpekasserne, tror jeg ikke, man vil faa det allerringeste Resultat, som kunde tjene til Rettesnor for den videre Udvikling af Hjælpekasserne. Hvis vi faar Hjælpekasserne gjorde til det, jeg gerne vilde, de skulde være, virkelige Hjælpekasser, kan der maaske være Tale om at fremskaffe saadanne Oplysninger; efter den hidtil mange Steder fulgte Administrationspraksis — navnlig, hvor man, som sagt, ligefrem har akkorderet med Fattigvæsenet om at overtage visse bestemte Personer —, er det en Selvfølge, at man ikke kan bygge noget paa de indhøstede Erfaringer.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Andreasen) vilde have, at jeg skulde give et bestemt Svar paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Enkerne ogsaa fremdeles kunde forsørges af Hjælpekasserne. Jeg kan ikke svare mere bestemt, end der er svaret i Cirkulæret af 8. Juli, at de Enker, der engang er komne ind under Hjælpekassernes Forsorg, kan blive der, og at der med Hensyn til de Kvinder, der maatte blive Enker, ikke er noget til Hinder for, at ogsaa de kommer ind under Hjælpekasserne, selv om deres Mænd har faaet Fattighjælp. Det staar tydeligt og klart i Cirkulæret; jeg synes ikke, jeg kan svare mere tydeligt paa det. (*Andreasen*: Men de, der nu er Enker og ikke er komne ind under dem?). Ja, men de er jo altsaa ikke blevet ansete for værdige dertil, for der har jo været god Lejlighed og lang Tid til at faa dem ind under Hjælpe-

kassernes Forsorg. Hvis de bliver værdige til det: hvis de er blevet i Stand til at klare sig selv uden Fattighjælp — det Krav maatte da vel stilles — og derefter paa ny bliver trængende, saa kan de selvfølgelig faa Hjælp; thi der er ikke noget til Hinder for, at Personer, der tidligere har modtaget Fattighjælp, kan faa Understøttelse af Hjælpekasserne.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. Munch), at det var en Forglemmelse, naar jeg ikke nævnedes Invaliditetskommissionens Arbejde; men jeg kan desværre ikke sige noget bestemt om, naar Betænkningen vil kunne afgives. Jeg haaber paa, at det ikke vil være mange Maaneder; men saa længe der bliver ved at fremkomme Ændringsforslag og Ønsker, og disse Ændringsforslag skal drøftes, og de Ønsker, som de paagældende Ændringsforslag er Udtryk for, skal have deres Motivering i Betænkningen, er det jo vanskeligt for mig som Formand at lægge mig hindrende i Vejen for, at der bliver Anledning til en saadan Drøftelse og til saadan Indsættelse i Betænkningen af Motivering af de Særstandpunkter, som der ret selvfølgelig findes, og søge Arbejdet afsluttet. Men jeg maa tilstaa, at jeg heller ikke finder, at man med nogen Ret kan skyde sig ind under, at denne Betænkning ikke foreligger, naar Talen er om et Lovforslag som det, der her foreligger, om Hjælpekasser. Jeg kan ikke se, at de to Spørgsmaal: Invaliditetsforsikring og Hjælpekassehjælp, har noget med hinanden at gøre. Det ærede Medlem sagde, første Gang han havde Ordet, at antagelig var Tanken om Forsikring opgivet, saa man maatte vel hurtigst muligt faa de Ændringer i Alderdomsunderstøttelsesloven, som der ogsaa efter det ærede Medlems Mening er Trang til. Jeg kan forsikre det ærede Medlem for, at Forsikringstanken paa ingen Maade er opgivet. Men selv om den var blevet opgivet, saa skulde Kommissionen jo alligevel afgive Betænkning, og hvad enten man nu kommer til det ene eller det andet Resultat, saa vil de Forandringer, der kan være Tale om i Alderdomsunderstøttelsesloven, være et Spørgsmaal for sig.

Det ærede Medlem forstod fremdeles ikke, hvorfor jeg havde fundet mig foranlediget til at foretage Forandringer i det af ham udstedte Cirkulære, naar de ikke syntes at betyde noget med Hensyn til Enkernes Stilling. Desværre har Cirkulæret jo ikke været benyttet alene for En-